

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 30. listopadu 2009

o podpisu Protokolu k Úmluvě o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení ve věcech příslušejících železničním kolejovým vozidlům, který byl přijat v Lucemburku dne 23. února 2007, Evropským společenstvím

(2009/940/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společenství usiluje o vytvoření společného justičního prostoru založeného na zásadě vzájemného uznávání justičních rozhodnutí.
- (2) Protokol k Úmluvě o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení ve věcech příslušejících železničním kolejovým vozidlům (dále jen „železniční protokol“), který byl přijat v Lucemburku dne 23. února 2007, je významným příspěvkem k právní úpravě této oblasti na mezinárodní úrovni. Je proto žádoucí, aby ustanovení tohoto nástroje týkající se záležitostí spadajících do výlučné pravomoci Společenství byla uplatňována co nejdříve.

- (3) Komise jednala jménem Společenství o těch částech železničního protokolu, jež spadají do výlučné pravomoci Společenství.

- (4) Podle čl. XXII odst. 1 železničního protokolu jej mohou podepsat organizace regionální hospodářské integrace, které mají pravomoc v určitých otázkách upravených uvedeným protokolem.

- (5) Železniční protokol pak mohou před jeho vstupem v platnost podepsat i další strany.

- (6) Železniční protokol se zabývá rovněž některými otázkami, jež upravuje nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾, nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení⁽²⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (přepracované znění)⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 881/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice⁽⁵⁾.

- (7) Společenství má výlučnou pravomoc v některých otázkách upravených železničním protokolem, zatímco členské státy mají pravomoc v jiných otázkách upravených tímto aktem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 220, 21.6.2004, s. 3.

- (8) Společenství by proto mělo železniční protokol podepsat.
- (9) Ustanovení čl. XXII odst. 2 železničního protokolu stanoví, že organizace regionální hospodářské integrace vydá při podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlášení, v němž budou uvedeny otázky upravené zmíněným protokolem, pro které na ni její členské státy přenesly pravomoc. Společenství by proto mělo při podpisu železničního protokolu takové prohlášení učinit.
- (10) Spojené království a Irsko se účastní přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (11) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Podpis Protokolu k Úmluvě o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení ve věcech příslušejících železničním kolejovým

vozidlům (dále jen „železniční protokol“), který byl přijat v Lucemburku dne 23. února 2007, se schvaluje jménem Evropského společenství s výhradou uzavření.

Znění železničního protokolu se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat železniční protokol jménem Společenství, s výhradou splnění podmínky uvedené v článku 3.

Článek 3

Při podpisu železničního protokolu učiní Společenství podle čl. XXII odst. 2 uvedeného protokolu prohlášení obsažené v příloze.

V Bruselu dne 30. listopadu 2009.

Za Radu
předsedkyně
B. ASK

PŘÍLOHA

Prohlášení, které má být učiněno podle čl. XXII odst. 2, týkající se pravomoci Evropského společenství v otázkách upravených Protokolem k Úmluvě o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení ve věcech příslušejících železničním kolejovým vozidlům (dále jen „železniční protokol“), přijatým v Lucemburku dne 23. února 2007, v souvislosti s nímž členské státy přenesly svou pravomoc na Společenství

1. Článek XXII železničního protokolu stanoví, že organizace regionální hospodářské integrace, která je tvořena svrchovanými státy a která má pravomoc v určitých otázkách upravených protokolem, může uvedený protokol podepsat, pokud učiní prohlášení uvedené v odstavci 2 uvedeného článku. Společenství se rozhodlo podepsat železniční protokol, a činí proto toto prohlášení.
2. Současnými členskými státy Společenství jsou: Belgické království, Bulharská republika, Česká republika, Dánské království, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarská republika, Malta, Nizozemské království, Rakouská republika, Polská republika, Portugalská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika, Švédské království a Spojené království Velké Británie a Severního Irska.
3. V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se však toto prohlášení nevztahuje na Dánské království.
4. Toto prohlášení se nevztahuje na území členských států, na která se nevztahuje Smlouva o založení Evropského společenství, a nejsou jím dotčeny akty nebo postoje, které mohou dotýcné členské státy přijmout podle železničního protokolu jménem a v zájmu těchto území.
5. Členské státy Evropského společenství přenesly na Společenství pravomoc v otázkách, které upravuje nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾, nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení ⁽²⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) ⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství (přpracované znění) ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 881/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zřízení Evropské agentury pro železnice ⁽⁵⁾.
6. Pokud jde o systém číslování vozidel, přijalo Společenství rozhodnutím 2006/920/ES (rozhodnutí Komise ze dne 11. srpna 2006 o technické specifikaci pro interoperabilitu týkající se subsystému „Provoz a řízení dopravy“ trans-evropského konvenčního železničního systému) systém postačující pro identifikaci železničních kolejových vozidel ve smyslu čl. V odst. 2 železničního protokolu.

Dále pokud jde o výměnu údajů mezi členskými státy Společenství a mezinárodním registrem, Společenství dosáhlo značného pokroku rozhodnutím 2007/756/ES (rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2007, kterým se přijímá společná specifikace celostátního registru vozidel stanoveného podle čl. 14 odst. 4 a 5 směrnic 96/48/ES a 2001/16/ES). Podle uvedeného rozhodnutí zavádějí členské státy Společenství celostátní registry vozidel, přičemž by se mělo zabránit duplikaci údajů s mezinárodním registrem.
7. Výkon pravomoci, kterou členské státy přenesly na Společenství podle Smlouvy o založení Evropského společenství, ze své podstaty podléhá neustálému vývoji. V rámci Smlouvy mohou příslušné orgány přijímat rozhodnutí, kterými určují rozsah pravomoci Společenství. Společenství si proto vyhrazuje právo toto prohlášení podle potřeby změnit, aniž by to bylo podmínkou nezbytnou k výkonu jeho pravomoci, pokud jde o otázky upravené železničním protokolem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 220, 21.6.2004, s. 3.

PŘEKLAD

LUCEMBURSKÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O MEZINÁRODNÍCH NÁROCÍCH NA MOBILNÍ ZAŘÍZENÍ VE VĚCÍCH PŘÍSLUŠEJÍCÍCH ŽELEZNIČNÍM KOLEJOVÝM VOZIDLŮM**Úvod**

KAPITOLA I	OBLAST PŮSOBNOSTI A OBECNÁ USTANOVENÍ
Článek I	Definice
Článek II	Použití úmluvy na železniční kolejová vozidla
Článek III	Zvláštní úprava
Článek IV	Zastupitelské oprávnění
Článek V	Identifikace železničních kolejových vozidel ve smlouvě
Článek VI	Volba práva
KAPITOLA II	OPRAVNÉ PROSTŘEDKY V PŘÍPADĚ NEPLNĚNÍ ZÁVAZKŮ, PRIORITY A POSTOUPENÍ
Článek VII	Změna ustanovení o opravných prostředcích v případě neplnění závazků
Článek VIII	Změna ustanovení o předběžných opatřeních do doby, než bude o otázkách rozhodnuto
Článek IX	Opravné prostředky při insolvenční
Článek X	Pomoc v případě insolvence
Článek XI	Ustanovení týkající se dlužníka
KAPITOLA III	USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE REGISTRU MEZINÁRODNÍCH NÁROKŮ NA ŽELEZNIČNÍ KOLEJOVÁ VOZIDLA
Článek XII	Orgán dozoru a registrátor
Článek XIII	Určená kontaktní místa
Článek XIV	Identifikace železničních kolejových vozidel pro účely registrace
Článek XV	Dodatečné změny ustanovení o registru
Článek XVI	Poplatky v mezinárodním registru
Článek XVII	Oznámení o prodeji
KAPITOLA IV	SOUDNÍ PRÁVOMOC
Článek XVIII	Vzdání se svrchované imunity
KAPITOLA V	VZTAH K JINÝM ÚMLUVÁM
Článek XIX	Vztah k Úmluvě Unidroit o mezinárodním finančním leasingu
Článek XX	Vztah k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF)
KAPITOLA VI	ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
Článek XXI	Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení
Článek XXII	Organizace regionální hospodářské integrace
Článek XXIII	Vstup v platnost
Článek XXIV	Územní jednotky
Článek XXV	Železniční kolejová vozidla ve službách veřejného významu
Článek XXVI	Přechodná ustanovení
Článek XXVII	Prohlášení k některým ustanovením
Článek XXVIII	Výhrady a prohlášení
Článek XXIX	Prohlášení podle úmluvy
Článek XXX	Následná prohlášení
Článek XXXI	Odvolání prohlášení
Článek XXXII	Vypovězení
Článek XXXIII	Konference o přezkumu, změny a související záležitosti
Článek XXXIV	Depozitář a jeho funkce

**LUCEMBURSKÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O MEZINÁRODNÍCH NÁROCÍCH NA MOBILNÍ ZAŘÍZENÍ VE
VĚCECH PŘÍSLUŠEJÍCÍCH ŽELEZNIČNÍM KOLEJOVÝM VOZIDLŮM**

STÁTY, KTERÉ JSOU SMLUVNÍMI STRANAMI TOHOTO PROTOKOLU,

POVAŽUJÍCE za nezbytné zajistit provádění Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení (dále jen „úmluva“) v části, která se týká železničních kolejových vozidel, a s ohledem na cíle stanovené v odůvodnění úmluvy,

MAJÍCE NA PAMĚTI potřebu přizpůsobit úmluvu konkrétním požadavkům na železniční kolejová vozidla a jejich financování,

SE DOHODLY na těchto ustanoveních týkajících se železničních kolejových vozidel:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek I

Definice

1. Pokud kontext nevyžaduje něco jiného, používají se v tomto protokolu pojmy s významem vymezeným v úmluvě.

2. V tomto protokolu se používají následující pojmy s tímto významem:

a) „záruční smlouvou“ se rozumí smlouva uzavřená osobou v postavení ručitele;

b) „ručitelem“ se rozumí osoba, která pro účely splnění jakýchkoli závazků ve prospěch věřitele zajištěných zástavní smlouvou nebo jinou smlouvou poskytne nebo vystaví ručení, záruku vyplatitelnou na první požádání, záložní akreditiv nebo jakoukoli jinou formu úvěrového pojištění;

c) „událostí související s insolvencí“ se rozumí

i) zahájení insolvenčního řízení nebo

ii) vyhlášení záměru zastavit platby nebo skutečné zastavení plateb dlužníkem, pokud využití práva věřitele zahájit proti dlužníkovi insolvenční řízení nebo uplatnit opravné prostředky podle úmluvy brání nebo vylučuje právo nebo opatření státu;

d) „nadřazenou soudní pravomocí pro případ insolvence“ se rozumí smluvní stát, v němž se nachází těžiště hlavních dlužnických nároků, který je pro tento účel považován za místo statutárního sídla dlužníka, nebo pokud takové sídlo neexistuje, za místo, kde je dlužník zapsán v obchodním rejstříku nebo kde je založen, pokud není doloženo něco jiného;

e) „železničním kolejovým vozidlem“ se rozumí vozidlo, které se může pohybovat po pevné železniční trati nebo přímo na vodící dráze, nad ní nebo pod ní, společně s trakčními systémy, motory, brzdami, nápravami, podvozky, sběrači proudu, příslušenstvím a jinými součástmi, vybavením a částmi v každém případě instalovanými do vozidel nebo k nim připojenými, rovněž včetně všech údajů, příruček a záznamů, které s nimi souvisejí.

Článek II

Použití úmluvy na železniční kolejová vozidla

1. Úmluva se použije na železniční kolejová vozidla, jak určují podmínky tohoto protokolu.

2. Úmluva a tento protokol se společně nazývají Úmluva o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení používaná na železniční kolejová vozidla.

Článek III

Zvláštní oprávnění

Strany mohou písemnou smlouvou vyloučit použití článku IX a v rámci svých vzájemných vztahů se odchýlit od ustanovení tohoto protokolu s výjimkou čl. VII odst. 3 a 4, nebo pozměnit jejich účinek.

Článek IV

Zastupitelské oprávnění

Osoba může v souvislosti se železničními kolejovými vozidly uzavřít smlouvu, provést registraci podle čl. 16 odst. 3 úmluvy a uplatňovat práva a nároky podle úmluvy formou zastoupení, svěřenectví nebo jiného zastupitelského oprávnění.

Článek V

Označení železničních kolejových vozidel ve smlouvě

1. Pro účely čl. 7 písm. c) úmluvy a čl. XVIII odst. 2 tohoto protokolu postačuje k identifikaci železničního kolejového vozidla jeho popis, pokud obsahuje:

- a) popis železničního kolejového vozidla podle položky;
- b) popis železničního kolejového vozidla podle druhu;
- c) prohlášení, že smlouva se vztahuje na všechna stávající i budoucí železniční kolejová vozidla, nebo
- d) prohlášení, že smlouva se vztahuje na všechna stávající i budoucí železniční kolejová vozidla mimo konkrétní položky nebo druhy.

2. Pro účely článku 7 úmluvy se nárok na budoucí železniční kolejové vozidlo identifikované podle předchozího odstavce považuje za mezinárodní, jakmile strana poskytující zástavu, potenciální prodávající nebo pronajímatel nabude právo se železničním kolejovým vozidlem disponovat, aniž by bylo nutné provést jakýkoli nový převod.

Článek VI

Volba práva

1. Tento článek se použije, jen pokud smluvní stát učinil prohlášení podle článku XXVII.

2. Smluvní strany dohody nebo příslušné záruční smlouvy nebo smlouvy o podřízení se mohou dohodnout na právu, kterým se mají zcela nebo zčásti řídit jejich smluvní práva a povinnosti.

3. Pokud se nedohodnou jinak, je odkaz v předchozím odstavci na právo zvolené smluvními stranami odkazem na vnitrostátní právní normy jmenovaného státu, nebo když je tento stát tvořen několika územními jednotkami, na vnitrostátní právo jmenované územní jednotky.

KAPITOLA II

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY V PŘÍPADĚ NEPLNĚNÍ ZÁVAZKŮ, PRIORITY A POSTOUPENÍ

Článek VII

Změna ustanovení o opravných prostředcích v případě neplnění závazků

1. Kromě opravných prostředků stanovených v kapitole III úmluvy může věřitel v rozsahu, v jakém s tím někdy dlužník vyslovil souhlas, a za okolností blíže určených v předmetné kapitole zařídit vývoz a fyzický přesun železničního kolejového vozidla z území, na kterém se nachází.

2. Věřitel neuplatní opravné prostředky uvedené v předchozím odstavci bez předchozího písemného souhlasu držitele jakéhokoli registrovaného nároku, který má vyšší prioritu než nárok věřitele.

3. Ustanovení čl. 8 odst. 3 úmluvy se nepoužijí na železniční kolejová vozidla. Každý opravný prostředek přiznaný úmluvou vztahující se k železničnímu kolejovému vozidlu se uplatní obchodně přiměřeným způsobem. Za uplatněný obchodně přiměřeným způsobem se opravný prostředek považuje, pokud je uplatněn v souladu s ustanovením smlouvy a toto ustanovení není zjevně nepřiměřené.

4. Má se za to, že strana přijímající zástavu, která poskytne zúčastněným stranám čtrnáct nebo více kalendářních dnů předem písemné oznámení o potenciálním prodeji nebo pronájmu, splnila požadavek na zaslání „přiměřeného předchozího oznámení“ stanovený čl. 8 odst. 4 úmluvy. Výše uvedené ustanovení nebrání straně přijímající a straně poskytující zástavu ani ručiteli souhlasit s delší lhůtou předchozího oznámení.

5. S výhradou použitelných bezpečnostních právních předpisů smluvní stát zajistí, aby příslušné správní orgány rychle spolupracovaly s věřitelem a byly mu nápomocny v míře nezbytné pro uplatnění kteréhokoli opravného prostředku uvedeného v odstavci 1.

6. Strana přijímající zástavu, která navrhuje provést vývoz železničního kolejového vozidla podle odstavce 1 jinak než na základě soudního příkazu, poskytne přiměřené předchozí oznámení o navrhovaném vývozu:

- a) zúčastněným stranám uvedeným v čl. 1 písm. m) bodech i) a ii) úmluvy a
- b) zúčastněným stranám uvedeným v čl. 1 písm. m) bodě iii) úmluvy, které podaly v přiměřené době před vývozem straně přijímající zástavu oznámení o svých právech.

Článek VIII

Změna ustanovení o předběžných opatřeních do doby, než bude o otázkách rozhodnuto

1. Tento článek se použije jen ve smluvním státě, který učinil prohlášení podle článku XXVII, a v rozsahu stanoveném v tomto prohlášení.

2. Pro účely čl. 13 odst. 1 úmluvy se „rychlým“ v souvislosti se získáním předběžného opatření rozumí takový počet kalendářních dnů od data podání žádosti o předběžné opatření, který je stanoven v prohlášení učiněném smluvním státem, v němž je žádost podána.

3. Ustanovení čl. 13 odst. 1 úmluvy se použijí s přidáním následujícího písmene hned za písmeno d):

„e) pokud se někdy dlužník a věřitel na tom konkrétně dohodnou, o prodeji a využití výnosů z něj plynoucích“,

a čl. 43 odst. 2 se použije s vložením slov „a e)“ za slova „čl. 13 odst. 1 písm. d)“.

4. Vlastnictví nebo jakýkoli jiný nárok dlužníka přecházející při prodeji podle předchozího odstavce jsou oproštěné od všech jiných nároků, které mají podle ustanovení článku 29 úmluvy přednost před mezinárodním nárokem věřitele.

5. Věřitel a dlužník nebo jakákoli jiná zúčastněná strana se mohou písemně dohodnout, že vyloučí použití čl. 13 odst. 2 úmluvy.

6. Pokud jde o opravné prostředky podle čl. VII odst. 1:

a) správní orgány smluvního státu je poskytnou nejpozději sedm kalendářních dnů potom, co věřitel těmto orgánům oznámí, že bylo vydáno předběžné opatření uvedené v čl. VII odst. 1, nebo v případě, kdy předběžné opatření vydává zahraniční soud, že bylo uznáno soudem dotčeného smluvního státu a že je věřitel oprávněn získat tyto opravné prostředky v souladu s úmluvou, a

b) příslušné orgány nabídnou věřiteli rychle spolupráci a pomoc při uplatnění těchto opravných prostředků v souladu s použitelnými bezpečnostními právními předpisy.

7. Odstavce 2 a 6 se nedotknou žádných použitelných bezpečnostních právních předpisů.

Článek IX

Opravné prostředky při insolvenční

1. Tento článek se použije, jen pokud smluvní stát představující nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence učinil prohlášení podle článku XXVII.

2. Odkazy v tomto článku na „insolvenčního správce“ jsou odkazy na takovou osobu v jejím úředním, nikoli soukromém postavení.

Alternativa A

3. Při výskytu události související s insolvenční insolvenční správce nebo případně dlužník předá, s výhradou odstavce 7,

držbu železničního kolejového vozidla nejpozději do toho z následujících dat, které nastane nejdříve:

a) konec čekací doby a

b) datum, od kterého by byl věřitel oprávněn ujmout se držby železničního kolejového vozidla, pokud by se nepoužil tento článek.

4. Pro účely tohoto článku se „čekací dobou“ rozumí doba uvedená v prohlášení smluvního státu, který představuje nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence.

5. Dokud a jestliže není věřiteli poskytnuta příležitost, aby se ujal držby podle odstavce 3:

a) insolvenční správce nebo případně dlužník uchovává železniční kolejové vozidlo a udržuje je a jeho hodnotu v souladu s smlouvou a

b) věřitel je oprávněn požádat o jakoukoli jinou formu předběžného opatření, které je podle použitelného práva dostupné.

6. Písmeno a) předchozího odstavce nevylučuje používání železničního kolejového vozidla podle podmínek předepsaných pro uchování železničního kolejového vozidla, jeho údržbu a udržování jeho hodnoty.

7. Insolvenční správce nebo případně dlužník si může zachovat držbu železničního kolejového vozidla, pokud ve lhůtě stanovené v odstavci 3 napravil všechny případy neplnění kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a souhlasil s plněním všech budoucích povinností podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce. Další čekací doba pro případ neplnění takových budoucích povinností se neposkytne.

8. Pokud jde o opravné prostředky podle čl. VII odst. 1:

a) správní orgány smluvního státu je poskytnou nejpozději sedm kalendářních dnů potom, co věřitel těmto orgánům oznámí, že je oprávněn získat tyto opravné prostředky v souladu s úmluvou, a

b) příslušné orgány nabídnou věřiteli rychle spolupráci a pomoc při uplatnění těchto opravných prostředků v souladu s použitelnými bezpečnostními právními předpisy.

9. Uplatnění žádných opravných prostředků povolených úmluvou nebo tímto protokolem nesmí být zabráněno nebo odloženo na dobu po datu stanoveném v odstavci 3.

10. Žádné závazky dlužníka podle smlouvy nesmí být změněny bez souhlasu věřitele.

11. Nic v předchozím odstavci nelze vykládat jako dotýkající se pravomoci insolvenčního správce smlouvu ukončit, pokud takovou pravomoc podle použitelného práva má.

12. Při insolvenčním řízení nemají žádná práva nebo nároky, s výjimkou mimosmluvních práv nebo nároků týkajících se kategorií, na které se vztahuje prohlášení podle čl. 39 odst. 1 úmluvy, přednost před registrovanými nároky.

13. Úmluva ve znění článků VII a XXV tohoto protokolu se použije na uplatnění jakýchkoli opravných prostředků podle tohoto článku.

Alternativa B

3. Při výskytu události související s insolvencí insolvenční správce nebo případně dlužník oznámí věřiteli na jeho žádost ve lhůtě stanovené v prohlášení smluvního státu podle článku XXVII, zda

a) odstraní všechny případy neplnění závazků kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a zavazuje se splnit všechny budoucí povinnosti podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce nebo

b) poskytne věřiteli příležitost, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla v souladu s použitelným právem.

4. Použitelné právo uvedené v písmeni b) předchozího odstavce může dávat soudu možnost, aby požádal o přijetí jakéhokoli dalšího opatření nebo o poskytnutí jakékoli další záruky.

5. Věřitel předloží důkazy o svých požadavcích a doklad o tom, že jeho mezinárodní nárok byl zaregistrován.

6. Jestliže insolvenční správce nebo případně dlužník nepodá oznámení podle odstavce 3 nebo pokud insolvenční správce nebo dlužník prohlásí, že poskytne věřiteli příležitost, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla, ale neučiní tak, soud může povolit věřiteli, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla za podmínek, jaké může soud stanovit, a může dále požadovat přijetí jakéhokoli dalšího opatření nebo poskytnutí jakékoli další záruky.

7. Železniční kolejové vozidlo se neprodá do doby, než soud rozhodne o požadavku a mezinárodním nároku.

Alternativa C

3. Při výskytu události související s insolvencí insolvenční správce nebo případně dlužník ve lhůtě k nápravě

a) odstraní všechny případy neplnění závazků kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a zavazuje se splnit všechny budoucí povinnosti podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce nebo

b) poskytne věřiteli příležitost, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla v souladu s použitelným právem.

4. Před uplynutím lhůty k nápravě může insolvenční správce nebo případně dlužník soud požádat o nařízení pozastavení jeho povinnosti podle písmene b) předchozího odstavce po dobu, která začne uplynutím lhůty k nápravě a skončí nejpozději uplynutím doby platnosti dohody nebo uplynutím doby platnosti dohody po jejím prodloužení, a to za takových podmínek, které soud považuje za spravedlivé (dále jen „doba pozastavení“). Každý takový příkaz vyžaduje, aby splatné pohledávky, které věřiteli vznikají během doby pozastavení, byly placeny z majetkové podstaty nebo přímo dlužníkem, a aby insolvenční správce nebo případně dlužník plnil všechny ostatní závazky vzniklé během doby pozastavení.

5. Pokud je soudu předložena žádost podle předchozího odstavce, neujímá se věřitel držby železničního kolejového vozidla, dokud soud nevydá příkaz. Pokud žádosti není vyhověno do tolika kalendářních dnů ode dne předložení žádosti o předběžné opatření, který je stanoven v prohlášení učiněném smluvním státem, v němž je žádost podána, má se za to, že je žádost vzata zpět, pokud se věřitel a insolvenční správce nebo případně dlužník nedohodnou jinak.

6. Dokud a jestliže není věřiteli poskytnuta příležitost, aby se ujal držby podle odstavce 3:

a) insolvenční správce nebo případně dlužník uchovává železniční kolejové vozidlo a udržuje je a jeho hodnotu v souladu se smlouvou a

b) věřitel je oprávněn požádat o jakoukoli jinou formu předběžného opatření, které je podle použitelného práva dostupné.

7. Písmeno a) předchozího odstavce nevylučuje používání železničního kolejového vozidla podle podmínek předepsaných pro jeho uchování, údržbu a udržování jeho hodnoty.

8. Pokud během lhůty k nápravě nebo doby pozastavení insolvenční správce nebo případně dlužník odstraní všechny případy neplnění závazků kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a souhlasí s plněním všech budoucích povinností podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce, insolvenční správce nebo dlužník si může zachovat držbu železničního kolejového vozidla a jakýkoli příkaz soudu podle odstavce 4 pozbude platnosti. Další lhůta k nápravě pro případ neplnění takových budoucích povinností se neposkytne.

9. Pokud jde o opravné prostředky podle čl. VII odst. 1:

a) správní orgány smluvního státu je poskytnou nejpozději sedm kalendářních dnů potom, co věřitel těmto orgánům oznámí, že je oprávněn získat tyto opravné prostředky v souladu s úmluvou, a

b) příslušné orgány nabídnou věřiteli rychle spolupráci a pomoc při uplatnění těchto opravných prostředků v souladu s použitelnými bezpečnostními právními předpisy.

10. S výhradou odstavců 4, 5 a 8 nesmí být uplatněni žádných opravných prostředků povolených úmluvou zabráněno nebo odloženo na dobu po skončení lhůty k nápravě.

11. S výhradou odstavců 4, 5 a 8 nesmí být žádné závazky dlužníka podle smlouvy a v rámci příslušných transakcí změněny v insolvenčním řízení bez souhlasu věřitele.

12. Nic v předchozím odstavci nelze vykládat jako dotýkající se pravomoci insolvenčního správce smlouvu ukončit, pokud takovou pravomoc podle použitelného práva má.

13. Při insolvenčním řízení nemají žádná práva nebo nároky, s výjimkou mimosmluvních práv nebo nároků týkajících se kategorií, na které se vztahuje prohlášení podle čl. 39 odst. 1 úmluvy, přednost před registrovanými nároky.

14. Úmluva ve znění článků VII a XXV tohoto protokolu se použije na uplatnění opravných prostředků podle tohoto článku.

15. Pro účely tohoto článku se „lhůta k nápravě“ rozumí doba uvedená v prohlášení smluvního státu, který představuje nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence, která začíná dnem události související s insolvencí.

Článek X

Pomoc v případě insolvence

1. Tento článek se použije pouze ve smluvním státě, který učinil prohlášení podle čl. XXVII odst. 1.

2. Soudy smluvního státu, v němž se železniční kolejové vozidlo nachází, v maximální možné míře umožněné právem smluvního státu, spolupracují při provádění ustanovení článku IX se zahraničními soudy a zahraničními insolvenčními správci.

Článek XI

Ustanovení týkající se dlužníka

1. Nedojde-li k neplnění závazku ve smyslu článku 11 úmluvy, má dlužník právo na nerušenou držbu a využívání železničního kolejového vozidla v souladu se smlouvou a ve vztahu

a) ke svému věřiteli a držiteli jakéhokoli nároku, od něhož je dlužník oprostěn podle čl. 29 odst. 4 písm. b) úmluvy, pokud se dlužník nedohodl jinak, a

b) k držiteli jakéhokoli nároku, ve vztahu k němuž je dlužníkovo právo nebo nárok podřízené podle čl. 29 odst. 4 písm. a) úmluvy, avšak jen pokud s tím tento držitel souhlasil.

2. Nic v úmluvě nebo v tomto protokolu se nedotýká odpovědnosti věřitele za jakékoli porušení smlouvy podle použitelného práva, pokud se smlouva týká železničního kolejového vozidla.

KAPITOLA III

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE REGISTRU MEZINÁRODNÍCH NÁROKŮ NA ŽELEZNIČNÍ KOLEJOVÁ VOZIDLA

Článek XII

Orgán dozoru a registrátor

1. Orgán dozoru je orgán složený ze zástupců, přičemž jednoho zástupce jmenuje:

a) každý smluvní stát;

b) každý z maximálního počtu tří jiných států, které určí Mezinárodní ústav pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (Unidroit), a

c) každý z maximálního počtu tří jiných států, které určí Mezinárodní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF).

2. Při určování států podle písmen b) a c) předchozího odstavce se zohlední nutnost zajistit široké geografické zastoupení.

3. Funkční období zástupců jmenovaných podle odst. 1 písm. b) a c) stanoví určující organizace. Funkční období zástupců, kteří jsou ve funkci v den, kdy tento protokol vstoupí v platnost pro desátý stát, který je smluvní stranou, skončí nejpozději dva roky po tomto datu.

4. Zástupci uvedení v odstavci 1 přijmou první jednací řád orgánu dozoru. Jeho přijetí vyžaduje dohodu:

a) většiny všech zástupců a

b) většiny zástupců jmenovaných podle odst. 1 písm. a).

5. Orgán dozoru může ustavit komisi odborníků vybraných

a) z osob jmenovaných signatářskými nebo smluvními státy, které mají potřebnou kvalifikaci a zkušenosti, a

b) případně z jiných odborníků

a pověřit ji úkolem pomáhat orgánu dozoru při plnění jeho funkcí.

6. Orgánu dozoru je při plnění jeho funkcí nápomocen sekretariát, který pracuje podle pokynů orgánu dozoru. Sekretariátem je OTIF.

7. V případě, že sekretariát nemůže nebo nechce vykonávat své funkce, orgán dozoru určí jiný sekretariát.

8. Jakmile si bude sekretariát jist, že je mezinárodní registr plně funkční, okamžitě uloží u depozitáře potvrzení v tomto smyslu.

9. Sekretariát má právní subjektivitu, pokud tuto právní subjektivitu již neměl dříve, a v souvislosti se svými funkcemi podle úmluvy a tohoto protokolu má nárok na stejné výjimky a imunitu, jaké jsou poskytovány orgánu dozoru podle čl. 27 odst. 3 úmluvy a mezinárodnímu registru podle čl. 27 odst. 4 úmluvy.

10. Opatření orgánu dozoru, které má vliv pouze na zájmy státu, který je smluvní stranou, nebo skupiny států, které jsou smluvními stranami, je učiněno, pokud toto opatření schválí tento stát, který je smluvní stranou, nebo většina států skupiny,

kteří jsou smluvními stranami. Opatření, které by mohlo nepříznivě ovlivnit zájmy státu, který je smluvní stranou, nebo skupiny států, které jsou smluvními stranami, je v tomto státě nebo v této skupině států účinné, pokud opatření schválí tento stát, který je smluvní stranou, nebo skupina států, které jsou smluvními stranami.

11. První registrátor je jmenován na období nejméně pěti a nejvýše deseti let. Poté je registrátor jmenován nebo opětovně jmenován na následná období, z nichž žádné nepřesáhne deset let.

Článek XIII

Určená kontaktní místa

1. Smluvní stát může kdykoli prohlášením určit subjekt nebo subjekty do funkce kontaktního místa nebo kontaktních míst, přes která jsou zasílány nebo mohou být zasílány mezinárodnímu registru informace nutné pro registraci, kromě registrace národního nároku nebo práva či nároku podle článku 40 úmluvy, v obou případech vznikajících podle právních předpisů jiného státu. Jednotlivá kontaktní místa fungují alespoň během pracovní doby platné na jejich území.

2. Určení podle předchozího odstavce může povolit, nikoli vynucovat využívání určeného kontaktního místa nebo kontaktních míst pro sdělování informací požadovaných pro registraci v souvislosti s oznámeními o prodeji.

Článek XIV

Identifikace železničních kolejových vozidel pro účely registrace

1. Pro účely čl. 18 odst. 1 písm. a) úmluvy se v pravidlech stanoví systém, jakým registrátor přiděluje identifikační čísla, který umožní jednotnou identifikaci položek železničních kolejových vozidel. Identifikační číslo musí být:

a) připevněno k položce železničního kolejového vozidla;

b) spojeno v mezinárodním registru s názvem výrobce a identifikačním číslem výrobce položky, která je takto připevněna, nebo

c) spojeno v mezinárodním registru s takto připevněným vnitrostátním nebo regionálním identifikačním číslem.

2. Pro účely předchozího odstavce může smluvní stát prohlášením stanovit systém národních nebo regionálních identifikačních čísel, který se používá na položky železničních kolejových vozidel mezinárodního významu a který je vytvořen nebo určen, nebo který má být vytvořen nebo určen, na základě dohody, kterou dlužník nacházející se v tomto smluvním státě uzavřel v době uzavření této dohody. Takový národní nebo regionální identifikační systém zajišťuje na základě dohody mezi orgánem dozoru a smluvním státem, který činí prohlášení, jednotnou identifikaci každé položce železničního kolejového vozidla, pro kterou se systém použije.

3. Součástí prohlášení smluvního státu podle předchozího odstavce jsou podrobné informace o fungování národního nebo regionálního identifikačního systému.

4. V rámci registrace položky železničního kolejového vozidla, pro kterou bylo učiněno prohlášení podle odstavce 2, aby byla registrace platná, jsou uvedena všechna národní nebo regionální identifikační čísla, která byla položce přidělena od vstupu tohoto protokolu podle čl. XXIII odst. 1 v platnost, a dobu, během které každé jednotlivé číslo pro položku platilo.

Článek XV

Dodatečné změny ustanovení o registru

1. Pro účely čl. 19 odst. 6 úmluvy jsou kritéria vyhledávání v mezinárodním registru stanovena v pravidlech.

2. Pro účely čl. 25 odst. 2 úmluvy a za okolností v něm popisovaných přijme držitel registrovaného potenciálního mezinárodního nároku nebo registrovaného potenciálního postoupení mezinárodního nároku v rámci své pravomoci opatření, aby zajistil zrušení registrace nejpozději do deseti kalendářních dnů po obdržení žádosti popisované v uvedeném odstavci.

3. Pokud je zaregistrována podřízenost a jsou vyrovnány závazky dlužníka ve prospěch oprávněné osoby z podřízenosti, oprávněná osoba zajistí zrušení registrace nejpozději do deseti kalendářních dnů od data, kdy podřízená strana doručila písemnou žádost nebo kdy tuto žádost obdržela oprávněná osoba na adrese uvedené v registraci.

4. Centralizované funkce mezinárodního registru vykonává a řídí registrátor nepřetržitě 24 hodin denně.

5. Registrátor je odpovědný podle čl. 28 odst. 1 úmluvy za způsobené škody až do výše, která nepřesahuje hodnotu želez-

ničních kolejových vozidel, se kterými ztráta souvisí. Bez ohledu na předchozí větu nepřesáhne odpovědnost registrátora pět miliónů zvláštních práv čerpání v jakémkoli kalendářním roce nebo takové větší množství, které se vypočte způsobem, který může orgán dozoru občas stanovit v pravidlech.

6. Předchozí odstavec neomezuje odpovědnost registrátora za náhradu škody způsobenou hrubou nedbalostí nebo úmyslným pochybením registrátora a jeho úředníků a zaměstnanců.

7. Výše pojištění nebo finanční záruky, které jsou uvedeny v čl. 28 odst. 4 úmluvy, odpovídá minimálně částce, kterou stanoví orgán dozoru jako přiměřenou vzhledem k potenciální odpovědnosti registrátora.

8. Nic v úmluvě nebrání registrátorovi sjednat si pojištění nebo finanční záruku pokrývající události, za které registrátor nenese odpovědnost podle článku 28 úmluvy.

Článek XVI

Poplatky v mezinárodním registru

1. Orgán dozoru stanoví v souladu se svými pravidly poplatky, které se mají hradit v souvislosti s registrací, evidencí, vyhledáváním a jinými službami, jež může mezinárodní registr poskytovat, a může je čas od času změnit.

2. Poplatky uvedené v předchozím odstavci se stanoví tak, aby pokryly v nezbytné míře přiměřené náklady na zřízení, uvedení do provozu a fungování mezinárodního registru a přiměřené náklady na vedení sekretariátu, který mu bude při plnění jeho funkcí nápomocen. Nic v tomto odstavci nebrání registrátorovi, aby svou činnost prováděl s přiměřeným ziskem.

Článek XVII

Oznámení o prodeji

Pravidla umožní, aby byla v mezinárodním registru zaregistrována oznámení o prodeji železničních kolejových vozidel. Na tyto registrace se použijí ustanovení této kapitoly a kapitoly V úmluvy, naolik je to relevantní. Jakákoli taková registrace, vyhledávání nebo vystavení osvědčení o oznámení o prodeji však má pouze informativní charakter a nemá vliv na práva žádné osoby ani žádný jiný vliv podle úmluvy nebo tohoto protokolu.

KAPITOLA IV

SOUDNÍ PRÁVOMOC

Článek XVIII

Vzdání se svrchované imunity

1. S výhradou odstavce 2 je vzdání se svrchované imunity před pravomocí soudů uvedených v článku 42 nebo 43 úmluvy nebo v souvislosti s vymáháním práv a nároků, které se týkají železničního kolejového vozidla podle úmluvy, závazné, a pokud byly splněny další podmínky této soudní pravomoci a vymáhání, je platné pro uplatnění pravomoci a povolení vymáhání v závislosti na okolnostech.

2. Vzdání se podle předchozího odstavce musí být písemné a obsahovat popis železničního kolejového vozidla podle čl. V odst. 1 tohoto protokolu.

KAPITOLA V

VZTAH K JINÝM ÚMLUVÁM

Článek XIX

Vztah s Úmluvou Unidroit o mezinárodním finančním leasingu

Úmluva má v případě jakéhokoli rozporu přednost před Úmluvou Unidroit o mezinárodním finančním leasingu podepsanou v Ottawě dne 28. května 1988.

Článek XX

Vztah s Úmluvou o mezinárodní železniční přepravě (COTIF)

Úmluva má v případě jakéhokoli rozporu přednost před Úmluvou o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění pozměňovacího protokolu ze dne 3. června 1999.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek XXI

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tento protokol je otevřen k podpisu v Lucemburku dne 23. února 2007 státům, které se zúčastnily diplomatické konference o přijetí protokolu k Úmluvě o mezinárodních nárocích

na mobilní zařízení, konané v Lucemburku od 12. do 23. února 2007. Po 23. únoru 2007 je tento protokol otevřen k podpisu všem státům v sídle Mezinárodního ústavu pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (Unidroit) v Římě až do svého vstupu v platnost podle článku XXIII.

2. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy, které jej podepsaly.

3. Kterýkoli stát, který tento protokol nepodepíše, k němu může kdykoli přistoupit.

4. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení se uskuteční uložením odpovídající listiny u depozitáře.

5. Stát se nemůže stát smluvní stranou tohoto protokolu, pokud se nestane také smluvní stranou úmluvy.

Článek XXII

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace, která je tvořena svrchovanými státy a má pravomoc nad určitými otázkami upravenými tímto protokolem, může rovněž tento protokol podepsat, přijmout, schválit nebo k němu přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu své pravomoci, kterou má uvedená organizace nad záležitostmi upravenými tímto protokolem. Když je počet smluvních států náležitý z pohledu tohoto protokolu, organizace regionální hospodářské spolupráce se nepočítá za smluvní stát navíc ke svým členským státům, které jsou zároveň smluvními státy.

2. Organizace regionální hospodářské integrace vydá při podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlášení ukládané u depozitáře, jež blíže určí záležitosti upravené tímto protokolem, pro které na ni její členské státy přenesly pravomoc. Organizace regionální hospodářské spolupráce neprodleně oznámí depozitáři každou změnu v rozdělení pravomoci, včetně nově přenesené pravomoci, které byly specifikovány v prohlášení podle tohoto odstavce.

3. Jakýkoli odkaz na „smluvní stát“ nebo „smluvní státy“ nebo na „stát, který je smluvní stranou,“ nebo „státy, které jsou smluvními stranami,“ tohoto protokolu se vztahuje stejným způsobem na organizaci regionální hospodářské spolupráce, když to kontext vyžaduje.

Článek XXIII**Vstup v platnost**

1. Tento protokol vstoupí v platnost pouze pro státy, které uložily listiny uvedené v písmenu a) nejpozději:

- a) prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí tří měsíců od data uložení čtvrté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení a
- b) dnem, kdy sekretariát uloží u depozitáře potvrzení, že je mezinárodní registr plně funkční.

2. Pro ostatní státy tento protokol vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po pozdějším z následujících:

- a) uplynutí tří měsíců od data uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení a
- b) datu, které je uvedeno v písmenu b) předchozího odstavce.

Článek XXIV**Územní jednotky**

1. Pokud má smluvní stát územní jednotky s odlišnými systémy práva použitelnými na záležitosti, kterými se zabývá tento protokol, může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit, že se tento protokol vztahuje na všechny jeho územní jednotky nebo jen na jednu nebo několik z nich, a může pak kdykoli své prohlášení změnit vydáním jiného prohlášení.

2. Každé takové prohlášení se oznámí depozitáři a uvede výslovně územní jednotky, na které se tento protokol vztahuje.

3. Pokud smluvní stát neučinil žádné prohlášení podle odstavce 1, vztahuje se tento protokol na všechny územní jednotky tohoto státu.

4. Pokud smluvní stát rozšiřuje použitelnost tohoto protokolu na jednu nebo více svých územních jednotek, může prohlášení povolená podle tohoto protokolu učinit ke každé

takové územní jednotce a přitom prohlášení k jedné územní jednotce se může od prohlášení k jiné územní jednotce lišit.

5. Když se prohlášením podle odstavce 1 rozšíří použitelnost tohoto protokolu na jednu nebo více územních jednotek smluvního státu:

- a) má se za to, že se dlužník nachází ve smluvním státě, jen pokud je zapsán v obchodním rejstříku nebo byl založen podle právních předpisů platných v územní jednotce, na kterou se úmluva a tento protokol vztahuje, nebo pokud má sídlo zapsané v obchodním rejstříku nebo statutární sídlo, správní ústředí, místo podnikání nebo obvyklé bydliště v územní jednotce, na kterou se úmluva a tento protokol vztahují;
- b) jakýkoli odkaz na umístění železničního kolejového vozidla ve smluvním státě odkazuje na místo železničního kolejového vozidla v územní jednotce, na kterou se úmluva a tento protokol vztahují, a
- c) jakýkoli odkaz na správní orgány v uvedeném smluvním státě se vykládá jako odkaz na správní orgány s pravomocí pro územní jednotku, na kterou se úmluva a tento protokol vztahují.

Článek XXV**Železniční kolejová vozidla ve službách veřejného významu**

1. Smluvní stát může kdykoli prohlásit, že bude nadále v rozsahu uvedeném ve svém prohlášení používat pravidla vyplývající z práva platného v uvedené době, která na jeho území zamezují uplatňování opravných prostředků stanovených v kapitole III úmluvy a článcích VII až IX tohoto protokolu v souvislosti se železničními kolejovými vozidly obvykle používanými pro účely poskytování služeb veřejného významu (dále jen „železniční kolejová vozidla používaná pro služby veřejného významu“), nebo které jejich uplatňování pozastavují nebo řídí, jak je blíže určeno v uvedeném prohlášení, které bylo oznámeno depozitáři.

2. Jakákoli osoba včetně vládního nebo jiného orgánu veřejné moci, která podle právních předpisů smluvního státu, který učiní prohlášení podle předchozího odstavce, uplatňuje pravomoc převzít nebo získat držbu, právo užívání nebo kontrolu železničního kolejového vozidla používaného pro služby veřejného významu, uchová toto železniční kolejové vozidlo a zajistí jeho údržbu od doby, kdy byla tato pravomoc uplatněna, až do doby, kdy je držba, právo užívání nebo kontrola znovu předána věřiteli.

3. Po dobu uvedenou v předchozím odstavci osoba v něm uvedená hradí nebo zajistí uhrazení věřiteli částky, která se rovná vyšší z následujících částek:

- a) taková částka, kterou musí tato osoba platit podle práva smluvního státu, který učiní prohlášení, a
- b) tržní nájemné z pronájmu takového železničního kolejového vozidla.

První taková platba musí být provedena do deseti kalendářních dnů od data, od kterého je taková pravomoc uplatňována, a následné platby pak první den každého následujícího měsíce. V případě, že částka, která má být zaplacená, přesáhne částku, kterou má dlužník uhradit věřiteli, je přeplatek rozdělen ostatním věřitelům v rozsahu jejich pohledávek v pořadí podle jejich priority a teprve zůstatek je následně vyplacen dlužníkovi.

4. Smluvní stát, jehož právo neupravuje povinnosti uvedené v odstavcích 2 a 3, může v rozsahu uvedeném v samostatném prohlášení, které bylo oznámeno depozitáři, prohlásit, že tyto odstavce nepoužije v souvislosti s železničními kolejovými vozidly uvedenými v tomto prohlášení. Nic z toho, co je uvedeno v tomto odstavci, nebrání žádné osobě, aby se dohodla s věřitelem na plnění povinností uvedených v odstavcích 2 nebo 3, ani nemá vliv na vymahatelnost takto uzavřené dohody.

5. Žádné prohlášení, které smluvní stát učiní na počátku či později podle tohoto článku, nemá nepříznivý vliv na práva a nároky věřitelů, které vznikly podle dohody uzavřené předtím, než bylo toto prohlášení doručeno depozitáři.

6. Smluvní stát, který učiní prohlášení podle tohoto odstavce, zohledňuje ochranu zájmů věřitelů a vliv prohlášení na dostupnost úvěru.

Článek XXVI

Přechodná ustanovení

Ve vztahu k železničním kolejovým vozidlům se článek 60 úmluvy mění takto:

- a) v odst. 2 písm. a) se za slovo „nachází“ vkládá „v době, kdy právo nebo nárok byl založen nebo vznikl“;
- b) odstavce 3 se nahrazuje tímto:

„3. Smluvní stát může ve svém prohlášení podle odstavce 1 stanovit datum, které nenastane dříve než za tři roky a nejpozději za deset let ode dne, kdy prohlášení vstoupí

v platnost, kdy se články 29, 35 a 36 této úmluvy ve znění protokolu nebo jím doplněné stanou použitelnými v rozsahu a způsobem uvedeným v prohlášení pro již existující práva nebo nároky vzniklé podle dohody uzavřené v době, kdy se dlužník v tomto státě nacházel. Případná přednost práva nebo nároku podle práva daného státu se nadále použije, pokud je právo nebo nárok zaregistrován v mezinárodním registru před uplynutím lhůty uvedené v prohlášení, bez ohledu na to, zda bylo předtím zaregistrováno jiné právo nebo nárok.“

Článek XXVII

Prohlášení k některým ustanovením

1. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k tomuto protokolu prohlásit, že bude používat článek VI nebo článek X nebo obojí.

2. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k tomuto protokolu prohlásit, že bude zcela nebo zčásti používat článek VIII. Pokud učiní takové prohlášení, stanoví dobu požadovanou v čl. VIII odst. 2.

3. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k tomuto protokolu prohlásit, že bude v plném rozsahu používat jednu z alternativ A, B a C článku IX, a v takovém případě rovněž stanoví druh případného insolvenčního řízení, na který bude tuto alternativu používat. Smluvní stát, který učiní prohlášení podle tohoto odstavce, stanoví dobu požadovanou v čl. IX odst. 4 v případě alternativy A, odst. 3 v případě alternativy B nebo případně odst. 5 a 15 v případě alternativy C.

4. Soudy smluvních států použijí článek IX v souladu s prohlášením smluvního státu, který představuje nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence.

Článek XXVIII

Výhrady a prohlášení

1. K tomuto protokolu nesmí být činěny žádné výhrady, mohou však být přijímána prohlášení povolená podle článků XIII, XIV, XXIV, XXV, XXVII, XXIX a XXX v souladu s těmito ustanoveními.

2. Každé prohlášení nebo následné prohlášení či odvolané prohlášení učiněné podle tohoto protokolu se písemně oznámí depozitáři.

Článek XXIX**Prohlášení podle úmluvy**

1. Prohlášení učiněná podle úmluvy, včetně prohlášení učiněných podle článků 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 a 60 úmluvy, se považují za učiněná také podle tohoto protokolu, pokud není uvedeno jinak.

2. Pro účely čl. 50 odst. 1 úmluvy znamená „vnitřní transakce“ v souvislosti se železničními kolejovými vozidly také transakce jednoho z druhů uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až c) úmluvy, pokud příslušné železniční kolejové vozidlo může být během svého běžného používání provozováno pouze na jediném železničním systému v rámci dotyčného smluvního státu, vzhledem k rozchodu koleje nebo jiných konstrukčních prvků takového železničního kolejového vozidla.

Článek XXX**Následná prohlášení**

1. Stát, který je smluvní stranou, může učinit kdykoli po datu, kdy tento protokol pro něj vstoupí v platnost, následné prohlášení v souladu s článkem XXIX, kromě prohlášení podle článku 60 úmluvy, tím, že je oznámí depozitáři.

2. Každé takové následné prohlášení je platné od prvního dne v měsíci, který následuje po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení. Je-li v oznámení stanoveno delší období pro vstup prohlášení v platnost, platí po uplynutí tohoto delšího období ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení.

3. Bez ohledu na předchozí odstavce se tento protokol nadále používá, jako kdyby nebylo učiněno žádné následné prohlášení, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu každého takového následného prohlášení v platnost.

Článek XXXI**Odvolání prohlášení**

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou tohoto protokolu a učinil podle tohoto protokolu jiné prohlášení než prohlášení v souladu s článkem XXIX podle článku 60 úmluvy, může toto prohlášení kdykoli odvolat oznámením zaslaným depozitáři. Odvolání vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář oznámení obdrží.

2. Bez ohledu na předchozí odstavec se tento protokol nadále používá, jako kdyby prohlášení nebylo odvoláno, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu tohoto odvolání v platnost.

Článek XXXII**Vypovězení**

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou, může tento protokol vypovědět písemným oznámením zaslaným depozitáři.

2. Každé takové vypovězení vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář oznámení obdrží.

3. Bez ohledu na předchozí odstavce se tento protokol nadále používá, jako kdyby nebyl vypovězen, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu vypovězení v platnost.

Článek XXXIII**Konference o přezkumu, změny a související záležitosti**

1. Depozitář vypracuje po konzultaci s orgánem dozoru pro státy, které jsou smluvními státy, každý rok, nebo když si to vyžádají okolnosti, zprávu o způsobu fungování mezinárodního režimu zavedeného úmluvou ve znění tohoto protokolu. Při přípravě těchto zpráv vezme depozitář v úvahu zprávy orgánu dozoru o fungování mezinárodního registračního systému.

2. Na žádost nejméně pětadvaceti procent států, které jsou smluvními stranami, depozitář po konzultaci s orgánem dozoru čas od času svolá konferenci o přezkumu k posouzení:

a) praktického fungování úmluvy ve znění tohoto protokolu a její účinnosti při podpoře financování prostřednictvím aktiv a pronájmu předmětů, na které se vztahují její podmínky;

b) soudního výkladu a uplatňování podmínek tohoto protokolu a pravidel;

c) fungování mezinárodního registračního systému, činnosti registrátora a dohledu, který nad ním vykonává orgán dozoru, s přihlédnutím ke zprávám orgánu dozoru, a

d) vhodnosti jakýchkoli změn v tomto protokolu nebo systému mezinárodního registru.

3. Každá změna tohoto protokolu je schválena nejméně dvoutřetinovou většinou států, které jsou účastníky konference uvedené v předchozím odstavci, a vstoupí pak v platnost pro státy, které ratifikovaly, přijaly nebo schválily takovou změnu, pokud ji ratifikovaly, přijaly nebo schválily čtyři státy v souladu s ustanoveními článku XXIII o vstupu protokolu v platnost.

Článek XXXIV

Depozitář a jeho funkce

1. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení se uloží u Mezinárodního ústavu pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (Unidroit), který je jmenován deponitářem.

2. Depozitář

a) informuje všechny smluvní státy o

i) každém novém podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s příslušným datem,

ii) datu uložení osvědčení podle čl. XXIII odst. 1 písm. b),

iii) datu vstupu tohoto protokolu v platnost,

iv) každém prohlášení učiněném v souladu s tímto protokolem, spolu s příslušným datem,

v) odvolání nebo změně každého prohlášení, spolu s příslušným datem, a

vi) oznámení o každém vypovězení tohoto protokolu, spolu s příslušným datem a dnem jeho vstupu v platnost;

b) zasílá ověřené stejnopisy tohoto protokolu všem smluvním státům;

c) poskytuje orgánu dozoru a registrátorovi stejnopis každé listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s příslušným datem jejich uložení, každého prohlášení, každého odvolaného nebo pozměněného prohlášení a každého oznámení o vypovězení, spolu s datem oznámení, aby tak mohly být informace v nich obsažené snadno a plně dostupné, a

d) plní další funkce, které jsou u deponitářů obvyklé.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zástupci, řádně k tomu zmocnění, podepsali tento protokol.

V Lucemburku dne dvacátého třetího února dva tisíce sedm, v jednom vyhotovení v angličtině, francouzštině a němčině, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, která se potvrdí tím, že sekretariát konference pod pravomocí předsedy konference do devadesáti dnů od zde uvedeného data ověří vzájemnou shodu mezi nimi.